SCIENNA GAZETKA DLA POLSKIEJ WSI

Wydanie II. — Lipiec 1940 r.

Nr. 2

Z frontu francuskiego — do triumfalnego wjazdu do Berlina

Granica Bugu i Sanu jest niewzruszalna

Doniosłe oświadczenie Generalnego Gubernatora w Przemyślu niemieckim

Generalny Gubernator, minister dr Frank w dniu 13 lipca br. wziął udział w uroczystym akcie położenia podwalin pod leżącą na zachodnim brzegu Sanu część Przemyśla, wydzieloną z zależności powiatu i nadał jej nazwę Przemyśla niemieckiego. Jak wiadomo, pozostała część miasta Przemyśla, leżąca na wschodnim brzegu Sanu, należy do obszaru interesów Unii Sowietów. Przy tej sposobności Generalny Gubernator powtórnie i ze szczególnym naciskiem oświadczył, że niemiecko-sowiecka granica interesów na Sanie i Bugu jest i nadal pozostanie niewzruszalną. Temu oświadczeniu namiestnika Adolfa Hitlera w Generalnym Gubernatorstwie Polski należy w chwili obecnej przypisać szczególne znaczenie, jako, że po zwycięskim zakończeniu wojny na Zachodzie kontynentu europejskiego wchodzi w życie nowy porządek rzeczy w Europie wschodniej.

Udały nalot niemieckich samolotów bojowych na konwój brytyjski

Niemieckie samoloty bojowe i nurkowe odniosły ponownie znaczny sukces na Kanale La Manche.

Według nadeszłych dotychczas wiadomości, z pilnie strzeżonego przez jednostki marynarki i lotnictwa konwoju, liczącego 23 okręty, zatopiono 11 okrętów handlowych, łącznej pojemności 43.000 ton, a dalsze trzy okręty handlowe, pojemności 12.000 ton podpalono, względnie tak poważnie uszkodzono, że należy się liczyć z ich całkowitą stratą.

Pozatem udało się podpalić jeden nowoczesny brytyjski kontrtorpedowiec, a drugi poważnie uszkodzić.

Mimo niesprzyjającej pogody niemieckie samoloty bojowe zaatakowały brytyjski ruch okrętowy w Kanale La Manche i u wybrzeża Anglii wschodniej, jak również zakłady przemysłowe w Anglii południowo-wschodniej i w Szkocji.

Jak doniesiono został zniszczony konwój okrętów handlowych, łącznej pojemności 17.000 ton. Pozatem trzy dalsze okręty handlowe otrzymały ciężkie trafienia bombami, tak, że należy się liczyć z ich stratą. Zaatakowane zostały pozatem zakłady przemysłu lotniczego Vickersa pod Weybridge, gdzie na lotnisku fabrycznym zniszczono cztery stojące na ziemi nieprzyjacielskie samoloty. Zbombardowane zostały pozatem zakłady przemysłowe pod Great Yarmouth i pod Glasgow.

W ciągu ataku na angielskie konwoje dochodziło nieraz do zaciętych walk powietrznych między niemieckimi, a brytyjskimi samolotami myśliwskimi, w czasie których wiele nieprzyjacielskich samolotów zostało strąconych.

Co powiedział Hitler w Reichstagu!

Po niemieckim zwycięstwie: nowy porządek w Europie i pokój dla wszystkich narodów. — Usunięcie żydowskich i kapitalistycznych podżegaczy wojny

Niemiecki Kanclerz odkrył krwawą winę Anglii — Teraz Anglia ma do wyboru: pokój — albo zniszczenie!

W swej mowie o historycznej doniosłości, która w całym świecie wywołała olbrzymie zainteresowanie, przedstawił Adolf Hitler na forum parlamentu niemieckiego bilans zwycięskiego pochodu Niemiec a tym samym udowodnił przed światem, że państwo wielkoniemieckie jest zdecydowane zaofiarować wszystkim przez Anglię do wojny nakłonionym narodom rzetelny i niezamącony pokój. Następnie dał Hitler retrospektywny rzut oka na zamierzenia angielskich podżegaczy wojennych, przy czym nie omieszkał omówić losu Polski. Następnie ujawnił on genialne przeprowadzenie niemieckich operacyj wojennych, które pokrzyżowały wszystkie rachuby przeciwników. Po oddaniu należnego uznania wysiłkom niemieckiej siły zbrojnej, Hitler ogłosił szereg awansów zasłużonych dowódców niemieckich sił zbrojnych. Naczelny dowódca lotnictwa, generalny feldmarszałek Goering przy równoczesnym nadaniu mu wielkiego krzyża Żelaznego Krzyża został mianowany marszałkiem państwa Wielkich Niemiec, naczelny dowódca armii lądowej, generał broni von Brauchitsch, generał broni Keitel, oraz jedenastu dalszych wysokich dowódców wojskowych zostało mianowanych generalnymi feldmarszałkami.

Adolf Hitler w końcu stwierdził, że Niemcy dzisiaj są silniej uzbrojone niż przed ofensywą na Zachodzie i rozporządzają nieograniczonymi zasobami. W poczuciu tej siły Adolf Hitler wystosował ostatni apel do Anglii o zaprzestanie bezcelowej walki. Zapowiedział on zupełne zniszczenie angielskiego imperium światowego w razie, jeżeli plutokraci angielscy pozostaną głusi na ten ostatni apel do rozsądku i będą kontynuowali wojnę aż do zgubienia własnego narodu.

Wola Adolfa Hitlera jest dziś decydującą także dla losów narodu polskiego. Także my Polacy znajdziemy w nowej Europie, którą Hitler zbuduje po zwycięstwie swojej armii, spokój, pracę, chleb i bezpieczeństwo. Z tego powodu koniecznym jest, aby także ludność wiejska, nawet w najbardziej zapadłej polskiej wiosce, dowiedziała się o najważniejszych liniach wytycznych tej ważnej mowy przed parlamentem, wygłoszonej przez Wodza Niemiec.

Program ruchu narodowo-socjalistycznego, mówił Adolf Hitler, domaga się **zrzucenia więzów żydowsko-kapitalistycznych** i uwolnienia Niemiec od postanowień traktatu wersalskiego. Po pokojowym rozwiązaniu kwestii czeskiej zdawało się, że także dalsze rewizje tego traktatu dokonają się bez wojny.

Tymczasem uniemożliwili to żydowsko-kapitalistyczni podżegacze wojenni, splamieni przelaną krwią. **Żydzi i wolnomularze, fabrykanci broni i przedsiębiorcy, ciągnący zyski z wojny, międzynarodowi kupcy i przelewacze giełdowi znaleźli takich polityków, którzy uznali, że należy zaryzykować wojnę.** Te zbrodnicze czynniki wpędziły państwo polskie w wojnę, ponieważ tylko tym aferzystom, ciągnącym zyski z wojny, należy przypisać okoliczność, że Polska odrzuciła propozycje niemieckie, nienaruszające ani polskiego honoru, ani istnienia polskiego państwa, i rozpoczęła terror, oraz chwyciła za broń.

Adolf Hitler stwierdził następnie, że jeszcze w dniu 2 września zr. można było uniknąć obecnej wojny. Mussolini wysunął mianowicie propozycję natychmiastowego zaprzestania wszelkich kroków wojennych i wdrożenia rokowań pokojowych. Mimo że Niemcy widziały jak ich armie zwycięsko posuwają się naprzód, zgodziły się na ten projekt. Natomiast angielscy podżegacze wojenni potrzebowali wojny a nie pokoju. Przytym potrzebowali oni dłuższej wojny ponieważ w międzyczasie ulokowali swoje kapitały w akcjach przemysłu zbrojeniowego. Zresztą — woła Hitler — jaką wartość mają dla tych międzynarodowych spekulantów Polacy, Czesi lub im podobne narody?

A to są ci dwai... którzy spowodowali wybuch wojny!

Churchill i Chamberlain, którzy wpędzili w nieszczęście Polskę, Norwegię, Holandię, Belgię i Francję. Czy poświęcą oni także i naród angielski?

Następnie Adolf Hitler mówił o dokumentach, które znaleziono we francuskiej głównej kwaterze i z których wynika jasno, iż dla polityków angielskich nie tylko Polacy, ale także **wszystkie małe narody,** jak Finlandia, Norwegia, Holandia i Belgia stanowią tylko środek do uzyskania ich **własnych celów.** Z tego też powodu pomimo drugiej niemieckiej propozycji pokojowej po zakończeniu wojny niemiecko-polskiej, ta klika wielkich kapitalistów podniosła krzyk, żądając dalszego prowadzenia wojny.

Po odmalowaniu postępowania angielskich podpalaczy wojennych, Adolf Hitler przedstawił **szczegółowo przebieg niemieckich operacyj wojskowych.** Opisał on, jak na podstawie genialnego planu strategicznego udało się przełamanie francuskiej linii Maginota w przeciągu kilku dni, jak zostały zniszczone armie holenderska, belgijska, francuska i angielska i jak w końcu zostały zmuszone do kapitulacji Holandia, Belgia, a w końcu także i Francja, uchodząca za największą potęgę wojskową w Europie. Tę część swej mowy zakończył Adolf Hitler podaniem do wiadomości awansów najwyższych dowódców niemieckich, o których wspominaliśmy na wstępie.

W drugiej części swej mowy Adolf Hitler stwierdził, iż Niemcy po zakończeniu wojny z Francją, są pod względem wojskowym silniejsze niż kiedykolwiek. Oświadczył on dosłownie co następuje:

Straty w uzbrojeniu poniesione w Norwegii, a zwłaszcza w kampanii przeciwko Holandii, Belgii i Francji, są zupełnie nieznaczne. Nie stoją one w żadnym stosunku do produkcji. Armia niemiecka i niemieckie lotnictwo są w obecnym momencie także pod względem uzbrojenia doskonalsze i silniejsze niż przed ofensywą na Zachodzie. **Zapasy amunicji** są tak wielkie, że w wielu dziedzinach musiano zarządzić ograniczenie jej fabrykacji, ponieważ istniejące magazyny nie są po części już w możności pomieścić nowo dowożonych zapasów. Wszystkie surowce konieczne dla prowadzenia wojny znajdują się w ilościach olbrzymich. Niemcy posiadają przede wszystkim w nieograniczonych rozmiarach dwa najważniejsze surowce, **węgiel i żelazo.** Również zaopatrzenie w benzynę jest zapewnione, a produkcja niemiecka jest tak ogromna, że Niemcy są uniezależnione od wszelkiego dowozu w razie dalszego prowadzenia wojny.

Z kolei Adolf Hitler zajął się omówieniem **stosunków między Niemcami i Unią Sowietów** i stwierdził, że Anglii nie udało się i nigdy nie uda się zamącić jasnych i dobrych stosunków pomiędzy Niemcami a państwem sowieckim. Zarówno Niemcy jak i Unia Sowietów uznają jako **ostateczne, rozgraniczenie sfery interesów przez nową granicę nad Bugiem i Sanem.**

W zakończeniu swej mowy oświadczył wódz Niemiec, że czuje się w swym sumieniu zobowiązany do wystosowania w ostatniej jeszcze godzinie jako zwycięzca apelu do rozsądku również pod adresem Anglii. Żal mi — oświadczył Hitler — ofiar, jakie padną jeszcze w końcowej walce przeciw Anglii. W chwili kiedy Niemcy przystąpią do rozstrzygającego uderzenia na Anglię, angielscy podpalacze wojenni będą niewątpliwie znajdowali się w bezpiecznym schronieniu w Kanadzie, dokąd wywieziono już — jak wiadomo — majątki i dzieci najbogatszych angielskich przedsiębiorców wojennych. Ale miliony innych ludzi zostaną narażone na największe cierpienia. ponieważ ta ostatnia walka może zakończyć się tylko kompletnym zdruzgotaniem Anglii i zniszczeniem angielskiego imperium światowego!

Powyższa mowa Adolfa Hitlera spotkała się nie tylko w parlamencie niemieckim, ale i w całym narodzie niemieckim z najzupełniejszą aprobatą, a także w **całym świecie wywołała oznaki najwyższego uznania.** Cały świat oczekuje obecnie na to, **czy Anglia znajdzie wreszcie drogę do rozsądku** po wtrąceniu w nieszczęście już tylu narodów wskutek intryg angielskich podpalaczy wojennych, czy też Niemcy będą zmuszone prowadzić wojnę **aż do zniszczenia Anglii. Cały świat już dzisiaj rozumie, że po odniesieniu przez Niemcy zupełnego zwycięstwa we wszystkich częściach Europy, w każdym razie odniosą też Niemcy zwycięstwo końcowe i że dokona się nowy porządek w Europie na lepszych, pokojowych podstawach, pod kierownictwem niemieckim.**

Entuzjazm ludności berlińskiej

Triumfalny wjazd przez Bramę Brandenburską

Przez hodowlę drobiu do zwiększonej dochodowości gospodarstwa

Celem zaopatrzenia ludności miejskiej i świata pracy w dostateczną ilość jaj wprowadzono ostatnio **akcję wymiany jaj za cukier.**

Wskutek niegodziwych praktyk różnego autoramentu handlarzy stały się jaja produktem, którego nabycie po cenach godziwych, stało się wielce utrudnione dla pracującej ludności miejskiej. Tym niesławnym praktykom kupieckim położono ostatecznie kres. Stało się to dzięki zorganizowaniu we wszystkich wsiach stacyj zbiorczych jaj, gdzie rolnicy będą je mogli wymieniać za cukier w stosunku 1 kilogram cukru za 1 kilogram (około 20 sztuk) jaj. Wymiana odbywać się będzie w ten sposób, że dostawca jaj otrzymywać będzie we wspomnianych stacjach zbiorczych jaj poświadczenie, na podstawie którego otrzyma odpowiednią ilość cukru. Niezależnie od stacyj zbiorczych czynni będą upoważnieni do tego przez władze funkcjonariusze (zaopatrzeni w odpowiednie legitymacje), którzy dostawcom jaj będą wydawać poświadczenia dostawy i na ich podstawie będą następnie mogli podjąć w wyznaczonych punktach odpowiednią ilość cukru.

W tych warunkach staje się hodowla drobiu niezwykle korzystnym źródłem dochodowym dla gospodarstw rolnych zwłaszcza zaś dla zapobiegliwych gospodyń wiejskich, które wykorzystując tę szczególnie ponętną okazję wymiany uczynią wszystko, aby już obecnie nastawić w odpowiedniej mierze hodowlę drobiu a tym samym przyczynić się do zwiększenia liczby nośnych kur, a co za tym idzie pomnożenie dotychczasowej produkcji jaj. Jeśli zatem w każdym gospodarstwie wiejskim gospodyni posadzi jedną kwokę więcej niż w okresie poprzednim, to z wiosną roku przyszłego będzie mogła uzyskać 8 do 10 sztuk kur jajonośnych. Jest przytem rzeczą znaną, że rasy kur nośnych składają w ciągu roku około 40 jaj więcej niż kury przeciętnej hodowli wiejskiej, które tej zdolności nośnej nie posiadają. **Należy zatem zaopatrzyć się za pośrednictwem renomowanych stacyj hodowlanych w jaja wartościowych gatunków kur jajonośnych przyczem informacyj w tej sprawie udzieli Izba Rolnicza.** Jednorazowy wydatek na ten cel niezawodnie sowicie się opłaci. Starsze kury, których nośność ogranicza się jedynie do pierwszych miesięcy wiosennych, a które następnie są balastem hodowli jako bezproduktywne, w okresie jesiennym powinny jako drób tuczny być sprzedawane lub bite na własny użytek. Ich miejsce, z pożytkiem dla gospodarstwa, powinny zastąpić młode kury nośne.

Wydawnictwo: Polskie Wiadomości Prasowe. Kraków, Basztowa 15.